

Thanh Niên Ốc Chó

Contents

Thanh Niên Ốc Chó	1
1. Chương 1: Thanh Niên Số Nhỏ	1
2. Chương 2: Xuyên Không	2
3. Chương 3: Thế Giới Mới	3
4. Chương 4: Lưu Vô Minh	4
5. Chương 5: Tái Khảo Nghiệm	5

Thanh Niên Ốc Chó

Giới thiệu

Thể loại: sắc hiệp, kiếm hiệp, tiên hiệp hệ thống, xuyên không. . . Nội dung của truyện là kể về những tình tiết hư cấu c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-nien-oc-cho>

1. Chương 1: Thanh Niên Số Nhỏ

Yên Bái, Ngày xx Tháng xx Năm 2018.

Trong một căn nhà cho thuê gần Cầu Hòa Bình (Số nhà 07), đó là nhà của thanh niên Sơn, một thanh niên sồn với em trai đã ngu lại thích tỏ vẻ nguy hiểm. Bây giờ là 12h đêm nhưng trong căn nhà của hanh niên Sơn vẫn phát ra những tia sáng le lói qua cánh cửa nhà, trong nhà phát ra những âm thanh ghê rợn. Tuy căn nhà được cách âm rất tốt nhưng nếu nghe kỹ thì sẽ thấy những tiếng như: “Mạnh lên! Nửa lên! Ah! Sướng vl!...”

Âm thanh đó là của thằng nhân vật chính óc chó Nguyễn Tuấn Sơn, đương nhiên người đang phục vụ cho nó là em trai Nguyễn Tiến Sang óc chó không kém thằng anh nó. Về việc chúng nó đang làm j thì khỏi nói cũng biết là đang dùng Nep Tun.... Đùa thui thằng Sang đang mát xa chân cho thằng anh nó, tuy anh nó gọi óc chó nhưng mà luôn bắt nạt thằng em giai và bắt nó phục vụ mình. Trong tình cảnh sung sướng này thì bỗng nhiên trần nhà kêu “Cộp! Cộp!”

“Tiếng éo gì ấy nhờ! Thôi tha cho mày đi ngủ đây”: Sơn vừa bực mình vừa đuổi thằng em vào đi ngủ rồi đứng lên đi ra ngoài xem có chuyện gì

Sau khi bước ra khỏi nhà, Sơn éo thấy gì ngoài vùng màu đen tối thui của màn đêm liè quay vô nhà để đi ngủ. Đột nhiên có con dao kề bên cổ Sơn và Sơn thấy 1 thằng trộm mặc đồ “Năm anh em siêu nhân và trùm mũ đen” phải nói là trông trẻ trâu vãi ra ý. Sơn bắt đầu hiểu tình hình của mình và run lẩy bẩy, nói những thứ vô nghĩa:

“Anh trộm đẹp trai, tài giỏi nhất hệ mặt trời ơi tha cho em được không! Ở nhà có mỗi thằng em trai với em nương tựa nhau sống, nếu anh tha em thì sau này em sẽ báo cảnh sát tóm cổ... À nhầm hậu tạ anh.”

“Thật hả! Nếu vậy thì tao sẽ tha cho mày với 1 điều kiện là mày phải làm xiếc với tao”: Tên trộm vừa nói vừa cười trông nguy hiểm vãi shit ra, nhưng lúc này thanh niên Sơn nhà ta đã đứng hình sau câu nói của thằng trộm nguy hiểm éo thể tả. Trong đầu thanh niên bây giờ chỉ còn một nỗi hối hận “Nếu để thằng Sang óc chó ra mở cửa thì giờ éo khổ thế này”, vừa nghĩ như vậy Sơn vừa nghĩ cách thoát thân. Đúng lúc này, thằng em của Sơn bước ra và nhìn thấy cảnh này liền đứng hình rồi nhanh chóng khôi phục và hỏi câu rõ hay:

“Bạn anh à anh Sơn. Hai anh đi chơi vui vẻ nhá.”: Vừa nói xong liền chạy ra đóng cửa tắt điện đi ngủ với khuôn mặt nguy hiểm đến thể tả, để lại ở ngoài thanh niên Sơn số nhọ cùng thằng trộm may mắn ở ngoài.

“A.....!A.....!A.....! Thằng Sang chó mày mở cửa cho tao.” Sơn đau đớn la to trong lòng

“Chắc mày có thằng em tốt bụng nhờ, nó để lại không gian riêng tư cho tao và mày làm việc này, éo còn ai có thể tốt hơn nó. Hí.... Hí...”: Thằng trộm vừa nói vừa cười vào tai Sơn từng điệu ghê rợn.

“Mà mịa mày thằng chó Sang, rõ ràng mày đang trả thù mấy vụ tao bắt nạt mày. Mày chờ đấy tao mà thoát được là tao sẽ cho chó thông nát ** mày”: Nghĩ thì nghĩ thế thôi chứ giờ thoát còn éo được nữa, Sơn điên đầu vận dụng toàn bộ chất xám của mình để nghĩ cách thoát thân.

Tuy nhiên ông trời lại đùa cho Sơn nghĩ nữa, tên trộm cầm dao kề sát cổ Sơn và “Xoẹt.....”,sau đó là ” Phụt.....” máu bắn ra như tiết canh lợn và ý thức của Sơn biến mất một cách nhanh chóng. Sau khi máu bắn ra thằng trộm liền nói:” Bỏ mịa! Lỡ tay rồi, em đẹp zai ơi đừng chết đợi anh làm nghĩa vụ xong đã (Nghĩa vụ là gì tự biết nha).

Sau khi bị chém, linh hồn Sơn bay vào một chiều không gian kỳ lạ rồi nhập vào một thằng trẻ trâu đang bị cả một đồng người gô cổ buộc vào tóc vào đuôi ngựa rồi kéo đi.

“Chém chết mịa nó đê tội quá rồi tình dục trẻ vị thành niên.” Tiếng người đàn la mắng văng vẳng bên tai Sơn và “Bốp!” Đầu Sơn đập Vào một cục gạch máu bắn ra như suối và ảnh chết tiếp. Trước khi chết chỉ kịp nghĩ hôm nay ngày đáo gị đen thế...

2. Chương 2: Xuyên Không

Việt Nam - Thành Yên Bái - 1h sáng

Trong một căn phòng xa hoa ở phủ Lưu Gia, một thanh niên đẹp zai đang ngủ bồng đưng mở mắt choàng tỉnh dậy. Người thanh niên này vợ vợi lấy cái dép ở cạnh chiếc giường mình nằm và hốt hoảng chạy biết ra khỏi căn phòng, chỉ để lại một câu nói:

“Mịa Kiếp! Đang ngủ ngon thì buồn ái.”

Khỏi nói thì mọi người cũng biết thanh niên vừa nay éo phải nhân vật chính của chúng ta. Cùng lúc đó, tại một ngôi nhà nhỏ rách nát cạnh sông Hồng ở vùng ngoại ô Thành Yên Bái, một thanh niên 16 tuổi đang nằm trên một chiếc giường nhỏ xiêu vẹo mà hần tự làm trông như sắp gãy vậy. Người thanh niên bồng đưng mở con mắt đang nhắm chặt và bật dậy khỏi giường một cách điệu nghệ.

“Bốp!” Âm thanh va đập giữa cái trần nhà và đầu thanh niên vang lên một cách vang dội . (Tội ngu thích thể hiện)

“Đcm! Thằng nào xây nhà óc chó vậy”: Thanh niên trẻ trâu ôm đầu bật dậy chửi rửa cái thằng xây nhà một cách không thương tiếc. Lần này thì không thể nhầm lẫn được thanh niên trẻ trâu này chính là bạn của nhân vật chính chúng ta, sau này sẽ được biết đến.

Cùng lúc với thanh niên đang rửa thùng xây nhà và thanh niên đang đi vệ sinh thì có một thùng bằng tuổi với chúng đang chuyên tâm nhìn trộm một căn nhà của hai vợ chồng mới cưới và đương nhiên nó đang quay tay rùi. (Còn chúng nó đang làm gì thì tự biết nha còn không biết thì lên google tra xem họ làm gì nha.). lần này thì không troll nữa thùng mất dạy đang nhìn trộm nhà người ta này là nhân vật chính Nguyễn Tuấn Sơn nhà ta sau khi tỉnh dậy. Thùng này chân tính rất nhanh vì nó thường đọc mấy bộ tiểu thuyết xuyên không và hàng ngày ao ước được xuyên không như lũ nhân vật chính trong truyện.

“Vãi cứt thùng chồng này làm lâu v! Mẹ làm từ 9h tối hôm qua đến tận bây giờ đéo thấy mệt à.”: Sơn tự nói trong lòng vừa lau dọn đồng sản phẩm và kéo quần lên đi về nhà. Căn nhà của Sơn nằm ở cuối con đường dẫn ra khỏi khu bình dân và đương nhiên nhà nó ở đây thì nó éo khá giả gì rồi. Theo như ký ức của người thanh niên bị linh hồn thùng Sơn nhập thể thì hẳn tên là Nguyễn Thiên Sơn gần giống tên của main nhà ta và tại sao thùng Sơn có thể cướp lấy cơ thể này mà đi quay tay thì là do cách đây mấy tiếng Thiên Sơn đã đi gặp tổ tiên nó vì tội hàng ngày xem người ta làm việc éo uay tay làm tình tròng lên não mà chết.

Anh Sơn nhà ta đang vừa đi về nhà vừa huyết sáo thì “Bẹp” chân dẫm phải một bãi cứt chó to tướng, mặt anh chuyển màu tái mét và trong lòng đau đớn suy nghĩ:

“Vãi! Xuyên không rùi mà vận đen vẫn éo tha.” (Anh Sơn Nhà nghèo éo có tiền mua dép nha, quần áo thì có mỗi một bộ nhặt được ngoài bãi rác mang về khâu lại để dùng.).

3. Chương 3: Thế Giới Mới

Em xin thông báo luôn là tuy truyện là Sắc Hiệp nhưng em quyết định sẽ viết ít mấy thứ việc người lớn thôi, kéo sau này đầu độc trẻ thơ ông trời phạt thì khổ. Chân thành xin lỗi đến các Thánh Đồng Dâm. Trong căn nhà nhỏ tồi tàn rách nát của Sơn, ảnh đang sắp xếp lại ký ức của chủ thể mà ảnh ăn may chiếm được. Theo như ký ức của ảnh thì nơi này là Việt Nam. Tuy cũng tên là Việt Nam nhưng nó lại hoàn toàn khác, công nghệ chưa được phát triển như thế giới cũ của ảnh và ở đây con người có một thứ sức mạnh mà ở thế giới cũ không có đó là “Linh Lực” và giờ thì chúng mày hiểu rồi đấy thế giới này tao cóp của bộ “12 Nữ Thần” thể cho đỡ phải nghĩ ngợi nhiều. Tuy gọi là cóp nhưng vẫn có một vài chỗ khác như ở đây có “13 Nữ Thần” và vị Nữ Thần thứ 13 này là Nữ Thần Tối Cao mang sức mạnh của Thiên Mệnh (Ý là mang sức mạnh của Trời.). Và đương nhiên là Nữ Thần là tồn tại thần bí rất ít người có thể gặp được cho dù có là Thần thì cũng chưa chắc biết chỗ của nhau (Duy nhất Nữ Thần Tối Cao là biết tất cả nữ thần khác ở đâu.).

Lại nói về cấp bậc, thế giới này nắm giữ một thứ gọi là “linh lực”. Thể lực là lực của cơ thể, còn linh lực là lực của linh hồn, con người nơi đây nắm giữ khả năng tu luyện linh hồn và điều khiển linh lực để chiến đấu hoặc phục vụ đời sống.

Linh lực chia theo 10 cấp bậc: Luyện thể, Thường Dân - Linh Sĩ - Linh Úy - Linh Tá - Linh Tướng - Linh Vương - Linh Đế - Chúa Tể - Thần - Tối Thượng. Riêng Nữ Thần lại là một khái niệm hoàn toàn khác. Riêng Tu hồn thì khác hoàn toàn với luyện thể, luyện hồn không làm tăng sức mạnh của cơ thể mà nó làm tăng linh lực và giúp người luyện hồn có thể sử dụng được thứ gọi là Ma Pháp và đương nhiên là sức mạnh của Ma Pháp mạnh hơn các chiêu của những người luyện thể vì vậy mà khi cùng cấp thì người luyện hồn khả năng thắng cao hơn người luyện thể. Ở nơi đây Ma Pháp gồm có các hệ ” Hỏa, Lôi, Phong, Băng, Thủy, Thổ, Ánh Sáng và Bóng Tối (Riêng hệ Bóng Tối chỉ có người của Ma Thần Tộc mới có.).

Các thiếu niên đến 13 tuổi mới được phép học tập phát triển linh lực, lý do là vì cần phải đến tuổi dậy thì, cơ thể và linh hồn mới bắt đầu hoàn thiện, còn trước khi dậy thì mà tập luyện thì linh hồn và cơ thể còn thiếu sót sẽ rối loạn rồi gây hậu quả nghiêm trọng, nam thì có thể liệt dương, vô sinh, nữ thì ngực phẳng, mọc trộm...

Còn nhân vật chính nhà ta được mọi người gọi là gần như phế vật bởi vì trong cùng trang lứa 16 tuổi hiện tại thì không ai được Khảo nghiệm mà ra tư chất màu Trắng và còn là cấp 9 nhưng do sự cố gắng trong tuyệt vọng của ảnh mà bây giờ ảnh đã là Linh Úy cấp 4 khá cao so với lũ trâu cùng tuổi. Mỗi năm một lần người của Học Viện Lê Thánh Phong sẽ đi tuyển chọn học viên và nếu tư chất tốt hay trước 17 tuổi đạt

Linh Úy sẽ được cho vào Học Viện. Nhưng tại sao đã đạt đủ điều kiện vào Học Viện mà ảnh Thiên Sơn nhà ta vẫn chết để cho thanh niên Sơn bây giờ có thể chiếm lấy thân xác? Đơn giản là vì.....

Cách lúc Thiên Sơn chết 1 tiếng.

Sơn đang trên đường đến cửa hàng “Gạo Vô Sinh”, đó là tiệm gạo của ông Vô và bà Sinh mà ảnh hay mua. Hôm nay là ngày Sơn lĩnh lương ở chỗ làm thêm nên đến mua gạo để ăn trong tháng. đi đến nửa đường thì Sơn nghe thấy tiếng của một quán hàng rong mới mở

“Chỉ với 5 ngàn đồng, quý vị được 1 turn...”: Nghe thấy thế ảnh liền chạy đến xem thì thấy ông chủ tiệm trông như thằng thần kinh bôi shit lên mặt đang chỉ vào tấm bia và nói:

“Ném trúng vào đây có ngay trăm triệu”: Thấy thế ảnh Sơn nhà ta liền bóp luôn cầu

“Chú mày lộn xào...” và đương nhiên sau đó bị chủ quán gọi người đến đánh đập cho một trận và cướp hết tiền ảnh có. Về nhà trong bộ dạng thảm thiết, ảnh vừa đói vừa đau nên sau 1 tiếng đã uất ức hy sinh (Tuy là Linh Úy nhưng người đánh ảnh là một đám Linh Tá cấp 4, hơn nhau 10 cấp đánh chết mới không lạ.).

Khi soát lại ký ức Sơn thấy thật đang thương cho chính chủ thể cũ chỉ tại” Cái miệng hại cái thân. ”.

4. Chương 4: Lưu Vô Minh

Thời kỳ thượng cổ, linh giới là một thế giới rộng lớn yên bình với năm châu bốn bể...

Rồi một ngày đại họa ập tới...

Linh giới chìm trong thời kỳ u tối và dần dần tan vỡ...

Khi đó, đất nước Việt Nam xuất hiện một đấng Tối Thượng nửa người nửa rồng. Nhưng dù là Tối Thượng, Lạc Long Quân cũng không thể cứu được cả linh giới, cuối cùng ngài hy sinh thân mình phong ấn Việt Nam vào một chiều không gian khác.

Việt Nam trở thành thành trì cuối cùng của linh giới. Qua thêm 4000 năm nữa, bao nhiêu triều đại trôi qua, Việt Nam giờ chia cắt thành 3 miền và một biển, trung tâm của 4 vùng này là 4 tòa đại thành, gồm Yên Thành của Bắc Bộ (Thành Yên Bái), Thiên Thành của Trung Bộ (Kinh Thành Huế), Hồ Thành của Nam Bộ (Thành Hồ Chí Minh), và Long Thành của biển Đông.

Yên Thành được xem là trái tim của Bắc Bộ, nơi ở của một vị Chúa Tể và là nơi tọa lạc của học viện cao quý nhất miền Bắc, học viện Thánh Phong.

Sau kỳ khảo hạch hàng năm, những thiếu niên có tư chất linh lực Trắng, Lam; tư chất trí tuệ trung bình và trước 16 tuổi đạt Linh Úy trở lên sẽ được nhận vào học tại các học viện của huyện, tỉnh. Còn những thiên tài tư chất Lục trở lên cùng top 20 khảo nghiệm kiến thức sẽ được tuyển vào học viện Thánh Phong (Lê Thánh Phong.)

Sơn vừa đọc về lịch sử của Việt Nam (Ở thế giới này hay còn gọi là Linh Giới.) vừa suy nghĩ tự sướng với bản mặt bí ối éo thể tả:

“He he! ở thế giới này bố mày đạt Tối Thượng rồi đi tán gái thì lúc ấy không biết có bao nhiêu đứa cho mình phịch nhờ”

“Còn lâu mày mới đạt được Tối Thượng, trình mày thì tu luyện tỷ năm cũng éo đột phá được Linh Vương chứ chưa nói đến Linh Đế” Nghe thấy vậy mặt Sơn ỉu xiu xuống, “Nhưng nếu tu luyện theo cách anh mày bảo thì chuyện lên Tối Thượng cũng éo phải là mơ”. Sau khi nghe thấy vậy khuôn mặt Sơn hí hửng trở lại và ảnh giật mình mồ hôi tuôn như suối khi thấy trong căn nhà của mình có mỗi mình ảnh và quyển lịch sử thế giới cầm trên tay mà éo có ai khác. Ảnh nói lắp ba lắp bắp “M.....Mà.....Mày l... là ai có gan th...thì đi ra đây đừng có trốn bố mày sợ nhất là ma đấy đừng có mà dọa” Sơn vừa nói vừ run rẩy chân tay.

“Tao là Cốc cốc anh của google, có thể nói là bản nâng cấp của google trong 12 Nữ Thần” Nghe vậy anh Sơn liền cảm thấy sung sướng như chưa từng được sung “Đây ế phải là đãi ngộ của mấy thằng nhân vật chính số hưởng sao, à mà trừ thằng Dương trong! 12 Nữ Thần ra, thằng này toàn ăn hành ngập mồm tuy là toàn được chịch gái.”

“Cơ mà đợi đã mày giống google là bảo vật lưu trữ toàn bộ thông tin thế giới này thì làm sao mà tao có được thứ quý hiếm như mày?” Sơn vừa qua cơn vui mừng thì lại bắt đầu nghi hoặc hỏi “Đơn giản vì mày ăn may chó ngáp phải shit thôi” giọng Cốc Cốc ế thương tiếc nói cho Sơn.

“Sơn ơi!” Anh Sơn đang trong nhà tiêu hóa đồng thông tin lộn xộn thì bỗng có tiếng gọi cửa bước vào. Người bước vào là Lưu Vô Minh (Thằng bạn thân của Sơn, nghe như Lưu Vô Sinh vậy.). “Mịa sao trông giống thằng Minh vậy!” Sơn biết thằng này vì trong đồng ký ức cũ phần lớn là nó, nhưng Sơn ế thể tin được là thằng này trông giống thằng bạn ở thế giới cũ vài, khác ở chỗ là nó cao to hơn và nhìn trưởng thành hơn thôi.

“Lưu Vô Minh, thiếu chủ của Lưu gia, là thiên tài trong lũ cùng lứa, tư chất Đỏ, là thằng bạn thân của phé vật Thiên Sơn” Cốc Cốc giọng đều đều vang lên “Vãi sao mày cứ nhấn mạnh từ phé vật vậy, đau lòng vl” Sơn nghĩ thầm trong đầu đón.

“Nhìn thấy thằng Sơn đơ người thì Minh liền chạy đến cạnh nó, ân cần gơ tay mình lên và ”Bóp” tiếng va chạm của bạn tay và cái mặt hăm l** Sơn vang lên dữ dội ”Mày vừa hít thuốc lác về à mà sao trông ngáo đá vậy” Tát xong Minh liền nói. Sơn ôm bên má vừa bị tát vừa chửi rửa thằng Minh trong lòng.

Thế mà đến đây làm gì” Sơn ôm quả mặt sưng phồng hỏi lại thằng Minh. “Ồ mày quên hôm nay có buổi khảo nghiệm của học viện Thánh Phong để tuyển học viên à, hay là mày từ bỏ ế đi nữa?” Nghe Sơn hỏi vậy Minh liền làm bộ mặt kỳ quái.

“Đi chứ, đương nhiên là đi” Nói rồi cả hai đứa cùng rời khỏi nhà đến chỗ khảo nghiệm.

5. Chương 5: Tái Khảo Nghiệm

Xin lỗi anh em, mấy ngày nay mưa dầm dến ngập lụt + cắt điện nên không viết tiếp chương mới được mong mọi người thông cảm. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ chuyện. Sống ở thế giới mới vài ngày, Sơn thấy hầu hết đều tương đồng với thế giới của hắn, như địa danh, cách tính thời gian, ngôn ngữ... Nhưng vì sự phát triển của linh lực mà cũng có rất nhiều điểm khác, khoa học kỹ thuật ở đây khá lạc hậu, nhưng những gì máy móc làm được thì linh lực đều làm được thậm chí còn tốt hơn, vì vậy mà thế giới này không có những nhà máy xí nghiệp, môi trường rất trong sạch, phương tiện di chuyển là các loại ngựa, voi, linh thú thuần chủng hoặc một số loại Bảo Vật vận hành bằng linh lực. Về kiến trúc thì đa số xây từ gạch, đá và gỗ, được xây với sự trợ giúp của linh lực nên các căn nhà trông rất hoàn hảo đẹp mắt, trông tựa như những căn biệt thự mini ở thế giới của Sơn.

Cũng vì khoa học kém phát triển nên kiến thức khoa học rất ít, trẻ em đi học từ năm 6 tuổi đến năm 12 tuổi là học được hầu hết kiến thức về khoa học, lịch sử, nhân cách... của thế giới này, đến năm 13 tuổi thì bắt đầu học linh lực. Nhưng không phải ai cũng có thể dùng linh lực và không phải ai 13 tuổi đều dậy thì, vì vậy mà cần một đợt khảo nghiệm. Còn có những người sau khi khảo nghiệm ra tư chất kém nhưng về sau tu luyện nhiều năm khảo nghiệm lại ra tư chất cao hơn, vì vậy mà những thằng óc vượn như Sơn mới có cơ hội khảo nghiệm lại.

Điểm khảo nghiệm khá gần nhà, Sơn cùng thằng bạn Lưu Vô Si.... à nhầm Minh đi bộ rất nhanh liền có thể đến nơi. Điểm khảo nghiệm là ở một quảng trường lớn, giữa quảng trường là bức tượng cẩm thạch lớn điêu khắc hình dáng một phụ nữ xinh đẹp mặc một bộ váy được kết bằng ánh sáng, xung quanh nàng có hai con ấu long cũng làm từ điêu khắc trông oai nghiêm vl, điều khiến Sơn lác mắt là bức tượng và những con bướm này lại động đậy như vật sống, đây là nhờ tác dụng của linh lực, phía dưới chân tượng là một tấm bảng đề hai dòng chữ:

”Tượng Nữ Thần Tối Cao

Điều khác: Nguyễn Duy Hải”

Sơn đứng nhìn xung quanh, có khá đông thiếu niên thấp tuổi hẳn, gương mặt đều có nét lo lắng hoặc háo hức. Một lúc sau, một giọng phụ nữ nói vang vọng như phát từ loa phóng thanh:

“Thông báo! Sắp đến giờ khảo nghiệm, đề nghị phụ huynh và những người không liên quan rời khỏi quảng trường, các thí sinh xếp hàng ngay ngắn chờ gọi tên! Nhắc lại...”

“Mịa khảo nghiệm nhanh con mẹ nó lên để bố mày còn về quay tay” Sơn trong đầu bực mình nghĩ thầm, cạnh Sơn thằng Minh bình tĩnh đến nỗi cả người run như cây sậy.

Đúng lúc đó thì có một con bé vận váy tím đi ngang, mái tóc đen mượt, gương mặt cực kỳ xinh xắn, mắt đen tròn hút hồn khiến Sơn lé cả mắt, cả đời hẳn chưa từng thấy bé loli nào xinh như vậy.

“Nguyễn Hương Ly, tiểu thư nhà họ Nguyễn, 16 tuổi, tư chất Lam cấp 2.” Cốc Cốc hiểu ý liền cấp thông tin cho Nguyễn. Nguyễn đã dần quen với những thông tin đột ngột truyền vào não mình, Cốc Cốc này tựa như một sinh vật sống thấu hiểu tâm tư gã chứ không phải loại như ở thế giới cũ của Sơn. Tuy cao hơn anh Sơn nhà ta mấy cấp nhưng ở đây ư chất này vẫn là kém nên chị Ly phải ở đây khảo nghiệm lại

“Cơ mà nhìn con hơi giống con Ly lớp mình ở thế giới cũ, khác mỗi việc nó éo vâu, cao hơn, 3 vòng đầy đủ và xinh hơn nữa chứ, giống mỗi việc chúng nó thông minh như nhau với giống tên.”Sơn đứng im nghĩ ngợi rồi Sơn định vẫy tay chào Ly (Tuy nó hiện tại đeo quen.) thì có một giọng nói vang lên:

“A! Cựu thiếu gia phé cmn vật của Nguyễn Gia đi chung với thằng Vô Si... à nhầm Minh chó nuôi của Lưu gia kìa tụi bây!”

Sau khi giọng nói này vang lên thì cả quảng trường vang lên ồ ạt tiếng cười, Sơn quay lại nhìn thì thấy một thằng nhóc tầm 13 tuổi tóc vàng nhè khá anh tuấn đang dẫn đầu mầy thằng tầm bằng tuổi nó chỉ tay cười nhạo Sơn.

Thằng nhóc cầm đầu cũng nhìn thấy chị Ly xinh đẹp mà anh Sơn chằm, nó liền bỏ mặc Sơn và Minh, tiến lại kề vai Hương Ly: “Hè này đi chơi vui không em?” Nó cố ý nói lớn để trêu tức Sơn. Và đương nhiên kết quả là chị Ly nhà ta bơ éo quan tâm. Ngay sau đó thằng cha Mc hướng dẫn việc khảo nghiệm đứng lên đồng dục hô to: Tất cả vào hàng để khảo nghiệm...”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-nien-oc-cho>